

Свято "Прощання з Букварем"

Хід свята

Звучить урочиста музика

Вчитель: Любі гості! Мама й тата!

В нас – "Букварикове свято",

Добре, що прийшли до нас,

В наш веселий перший клас.

І незнане й таємниче

З книжки першої берем,

Та дзвінок ласкавий кличе

На прощання з Букварем.

Учень: Десь над містом чи селом

Вранці зайнялась зоря,

Свято радісне прийшло –

Свято Букваря!

Учениця: Ми всіх гостей вітаємо

І дуже вам радіємо,

Ми букви всі вже знаємо,

Книжки читати вміємо

Учень: Є святкових днів багато

На аркушах календаря,

А між ними – наше свято –

Вшанування Букваря.

Учениця: Тішать всіх нас перемоги,

Бо були в нас і тривоги:

Важко було починати –

І читати, і писати.

Учень: Та навчився читати

І писати наш клас,

Тож тепер привітати

Ви можете нас.

Учениця: Як краплинок у Дніпрі,

Як зірочок угорі,

Як листочків на гіллі –

Стільки книжок на землі!

Учень: Та одна серед них –

Перша книга із книг,

Та, що зветься "Букварем",

Що найпершу берем.

Учениця: Від найпершого дня

Дуже любий він нам,

Бо веде до знання

Букваря таїна.

Учень: Йде до школи школяр –

В зорі – усміх сія,

З ним – незмінний Буквар,

Перша книжка твоя.

Діти виконують пісню про Буквар

Вчитель: А ось, шанований, він сам –
Буквар, начальник всім книжк

Буквар: Я – веселий Букварик –
Весело співаю,
Бо веселе свято в школі
Я сьогодні маю.
Я – святковий Букварик –
Прошу всіх на свято,
Кожну літеру всі разом
Будемо вітати.

Двійка: Привіт, друзі! Може не впізнали?
Це тому, що ви мене не знали.
А я буду з усіма дружити,
Завжди будемо у мирі жити,
Бо дітей люблю я веселеньких,
Неохайних і нечепуреньких.

Лисичка: І чого отут усім збиратись? –
Краще вдома в ліжку полежати.

“А” Ми букви добре вивчені,
Знайомі хлопцю й дівчині.
Читає й пише нас
Чудово перший клас.

“О” Ми – красиві та стрункі,
Прикрашаєм сторінки,
І люблю цифрі “12”
У зошиті стоять.

Лисичка: Що? Букви? А це що за бублик?..

Показує на “О”

Букварик: Сором, Лисичко, сором!
У твоєму віці літери всі знають.

Лисичка: А я і не хочу.

Двійка: Діти все одно з нами будуть дружити.
Так? Не хочете?!
Ми б дружили з усіма охоче. Егеж, Лисичко?
Та й спитайте у ваших батьків,
Як ведеться ще з давніх віків,
Що учень без двійки –
Як солдат без гвинтівки.
Тож залишусь я, мабуть, на світі,
І не проженете ви нас, милі діти?

Діти кажуть: “Проженемо!”

Двійка: Ну і як хочете!
Ну і не треба!..

Лисичка: Треба зіпсувати їм свято. Давай букви заховаємо.

Лисичка і Двійка йдуть зі сцени. На сцені – Буквар і двоє дітей

Буквар: Букви-значки, як вояки, на парад
Дружно і швидко стануть всі в ряд.
Кожна в належному місці стоїть,
І називається все...
(хором) ... – алфавіт!

На сцену вибігає “Ь”, плаче

“Ь”: Почекайте!

к

Учень: Ти хто? Цифра «6»?

“Ь”: Я – не “шість”!
Я – м’який знак!
Це повинен знати всяк!
Я – не літера нова,
Я пом’якшую слова
Бо як тільки я у слові,
Слово – м’якше для вимови.

Учень: Що трапилось?

“Ь”: Лисичка всі букви заховала.
Як же свято будемо проводити?

Букварик: Треба знайти букви.

Негайно відправляюсь у дорогу.
А щоб веселіше було йти, давайте пісню заспіваємо.

Пісня про літери. Голосні не рухаються. З’являється Буквар

Учениця: О, голосні букви! Та що це з ними?

З’являється Лисичка

Лисичка: Ха! Не буде у вас свята – я всі букви загіпнотизувала.

Учень: Як тобі не соромно! Подивись, скільки гостей до нас прийшло. Віддай букви!

Лисичка: Ну, добре. Голосні віддам.

Тільки доведеться вам загадки відгадати... *(В сторону)*
Все рівно у них нічого не вийде.

Загадки від голосних

- “А”:** Ось вона яка –
Розбійниця морська!
Всіх би проковтнула
Зажерлива... **(акула).**
- “О”:** Всяк школяр його шанує,
Бо він пише, ще й малює.
Хто ж цей славний молодець?
Це, звичайно, ... **(олівець).**
- “У”:** Ось до класу всіх скликає
Голосистий цей дзвінок,
І ми радо поспішаєм
Не в садок, а на... **(урок).**
- “І”:** Є і чорна, і червона,
А поживна ж бо яка!
Зветься цей продукт чудовий

Не інакше, як... **(ікра).**

“Е”: Дуже люблять діти його,
Бо смачне і солодке воно,
І в ротуку тане само.
Здогадалися? Це... **(ескімо).**

“Є”: Ні, це зовсім не їжак,
Хоч на тілі голки видно,
Не комаха і не птах,
Цю істоту звать... **(єхидна).**

“ї”: Гостроносий і малий,
Сірий, тихий і незлий,
Вдень ховається, вночі
Йде шукать собі харчі.
Весь із тонких голочок.

Р

Як він зветься?.. (їжачок).

“Я”: У святковій залі
Стоїть, як картинка,
Весела, зелена
Красуня – .. (ялинка).

“Ю”: Буква ця усім відома:
Перед “я” вона стоїть,
В ній – дві палички і коло –
Здогадаєтесь умить.
Є ця буква в слові “Юля”
І в словах “сміюсь”, “стою”.
Ой, яка ж вона красуня
Ця чудова буква... (ю).

Учениця: Ура! Всі голосні ожили!

Буквар (до Лисички): Тепер треба знайти приголосні. Признавайся, де ти їх заховала?

Лисичка: Скажу, якщо пісеньку заспіваєте. Люблю пісні слухати.

Учні, які виконують ролі приголосних, стають парами, співають по черзі куплети про приголосні літери

“Б”: Білка бігала багато,
Бо шукала в лісі брата.
Брат на дереві сидів
І смачні горішки їв.
Поки знайде білка брата,
Будемо всі букви знати.

“П”: Півень півневі співав:
“Я сьогодні рано встав!”
Потім вилетів на пліт –
Заспівав на цілий світ:
“Я співати так люблю,
Що ніколи не просплю!”

“Д”: Десь взялися дикі звірі,
Дуже страшно заревіли,
Щоб подалі від біди –
Дременули хто куди,
Тільки дятел не тікав –
Все довбав, довбав, довбав.

“Т”: Тихо, тихо в темнім лісі,
Хтось таємний спить в горісі.
Але ти його не бійсь –
Ти приходить у темний ліс.
Тут ти будеш тільки гість.
Тут тебе ніхто не з’їсть.

Учні виконують пісню про мишку

“З”: Заець в зарослях сховався –
Звіра дикого злякався.
Закричали звірі з лісу:
“Ти нас, зайчику, не бійся!”
Заець в зарослі забіг
І себе знайти не зміг.

“С”: Соня спала на ослоні
І казала казку доні.
Щоб вона її казала,
То сиділа б і не спала.

Я

“Г”: Гриб у лісі заблудився,
Ба від мух листком накрився.
Глянув вліво, глянув вправо
І подумав: “Кепські справи”.
А горобчик пролітав –
Він листок з грибочка зняв.

“Х”: Хтось хитренький хитрував –
Нашу хвіртку поламав.
“Хто це? Хто це?” – я питаю,
та ніхто про це не знав.
А хитренький за хлівом
Спав собі солодким сном,
Уві сні тихенько хрюкав
І слова мої не слухав.

“Ж”: “Жаль! – жалілася бджола, –
Я у лісі не жила,
Я не вчилася у школі,
Бо збирала мед у полі.
Але з дітками дружу:
Їм співаю: жу-жу-жу...”

“Ш”: Шишка впала, не розбилась,
Шишка в трави закотилась.
Наша Шура в ліс пішла,
Але шишки не знайшла.
Принесла вона додому
Лише радість, лише втому.

Виходять букви Л, М, Н

“Л”: Нас 33, нас 33,
У нас міцна сім’я,
Складаємо слова нові –
Від “А” до “Я” ... (3 рази хором).

“М”: Ми мрію любимо й книжки,
Життя у нас буя,
Вчимося в школі залюбки –
Від “А” до “Я” ... (3 рази хором).

“Н”: Знай рідну мову і вивчай,
Вона твоя й моя,
Та перш за все абетку знай –
Від “А” до “Я” ... (3 рази хором).

Виходять Буквар і діти. З’являється Лисичка

Лисичка: Пробач мене, Букварику, я більше так не буду. Я теж обов’язково навчуся читати.

Учениця: Добрий Букварику! Перша книжко!
Хочеться, навіть, плакати трішки,
Жаль розлучатися, хоч і треба,
Ми не забудемо ніколи про тебе.

Учень: Спасибі тобі за добру науку,
За паличку першу і першу букву,
За перше слово, за першу казку,
За першої вчительки щиру ласку.
Ми пам’ятатимемо довгі роки
Мудрі й повчальні твої уроки.

Н

Букварик: Всі літери прочитані,
Усіх їх – 33.
Тепер вас всіх учитимуть
Підручники нові.

*Виходять Читанка, Українська
мова і Математика*

Учень: Ой, книжко, гарна та нова,
Які ти скажеш нам слова?
З чим новим ти до нас ідеш?
І що цікаве нам несеш?

Читанка: Я – Читанка нечитана,
Навчатиму ваш клас,
Я з вами говоритиму
Про наш прекрасний час.
Хочу вам, діти, екзамен зараз влаштувати.
Із букв швиденько вислів цей побудувати.

На картках записані слова. Першокласники з слів складають вислів. Встає Буквар

Читанка (до Букваря):
Букварику, мій братику,
Розумна голова,
Твої веселі літери
Складуть мої слова.
А ти спочинь до вересня,
Чи просто – погуляй.
Букварику, мій братику:
Спасибі! Прощавай!

Буквар виходить. До Читанки підходять двоє дітей

Учениця: Гарна Читанко нова,
Залоті твої слова!
З тобою ми подружимо,
Дари твої заслужимо.
Ти руку нам подай –
Про все розповідай...

Бере за руку Читанку

Учень: Гарну казку розкажи,
Світ широкий покажи,
Веди, веди щодня
Сходінками знання.

Також бере Читанку за руку. Садять її на стілець

Українська мова: Я – не з лісу, я – не з поля,
Нелегка у мене доля,
Через радість і біду
Я з віків до вас іду.
Я дитину колисала,
Батьківщину захищала,
І від роду і до роду
Зберігала свою вроду.
Всі народи мову мають,
Всі пісень своїх співають,
Бо хто мову має рідну –
Той багатий, а не бідний.
Зі мною, з Українською мовою,
Ви, діти, дружіть. Гарзд?

A

Не вважайте мене примусовою,
Полюбіть, як весняний ряст.

Математика: Раз, два, три, чотири, п'ять –

Вміють діти рахувать.
Але хто мене не знає,
Хай даремно не гуляє.
Як уроки діти вчать,
Ставлю їм “12” й “10”.
А хто вчить їх трохи гірше,
Ставлю “шість” – не більше.
За невивчені слова
Я поставлю тільки “п'ять”.
А лінивим і недбалим
“Трійку” я поставлю.
Щоби весело гулять,
Всі уроки треба знать!
Дуже точна я наука –
Вчіть мене лише на “12”.

Учні виконують пісню про цифри

Хочу знать, які ви молодці,
Чи вмієте гарненько рахувать?
Буду приклади я вам задавать,
Вам лиш треба голосно відповідать.

Входить Музика

Учні виконують пісню про ноти

Виходить Букварик і звертається до дітей

Букварик: Цих діток я прошу навчати
Того, що знаєте самі.

До дітей: А вас прошу не лінуватись
І вчить уроки день при дні,
І берегти книжки – віднині
Найперші друзі вам вони.

Вчитель: Шановні нові підручники, чи візьмете ви першокласників до школи?
Сідайте з нами, веселіться. А що діти, ви пообіцяєте новим підручникам?

Діти (хором): Обіцяємо не лінуватись,
На “12” і “10” навчатись.

Учениця: Прощавай, Букварику,
Наш найперший друже.
Ми тобі, Букварику,
Дякуємо дуже.

Виконується танець “Полька”

Учень: В нас усіх прощальний настрій,
Ми схвильовані украй.
Скажемо разом: школо, здрастуй!
Дитсадочку наш, прощай!

Учениця: Тут усім турботу й ласку
Дарували повсякчас,
В дім оцей, неначе в казку,
Йшов уранці кожен з нас.

Вчитель: Хто ж створив для вас цю казку?
Добрі, щирі, чуйні люди –
працівники дитячого садка.

Слова подяки скажемо свої
Всім, хто поруч з нами був завжди.

Діти (хором): Дякуємо!

Виконується жартівлива пісня

Учень: Директора просимо до школи нас прийняти

І дуже на нас не кричати,
Бо хочемо чемними бути усі
І директора полюбити від душі.

Учениця: Завуч школи всіх дітей вже знає,
Нас учителька щиро зустрічає.

Учень: Тож до другого нас приймайте
Й двері нам швиденько відчиняйте.

Виконується пісня "Школяррики", муз. А. Злотника, сл. А. Вратарьова

Заключне слово вчителя: От і закінчився нелегкий перший рік навчання. І сьогоднішнє свято – це перша сходитка у шкільному житті, яку учні подолали власною працею. За старання і перші успіхи в навчанні ми вручаємо вам, діти, оці медалі (нагородження).

Оплесками привітаємо наших медалістів. Я вітаю учнів, батьків, гостей зі святом Букваря, зі святом квітів і весни!

Учениця: Благослови нас, добрий Боже,
Благослови, пречиста Мати,
Хай ваша ласка нам допоможе
Знання міцні й надалі здобувати.
Хай у нашім житті завжди буде весна
І ніколи вона не старіє.
Хай дорога у нас буде чиста, ясна
І задумані збудуться мрії.

Д